

Henry Purcell

Biografie

Henry Purcell (10. září 1659, Westminster - 21. listopadu 1695, Westminster) se narodil v hudebnické rodině jako první ze tří dětí. Jeho otec byl zpěvákem královské kaple (Chapel Royal). Zemřel, když bylo synovi 5 let. Od té doby se Henryho opatrovníkem stal jeho strýc, který byl zpěvákem stejně jako jeho otec. Ten ho uvedl do hudebních základů a umožnil mu od časného dětství studium hudby u prominentních osobností tehdejší doby. Henry se nejen brzy stal též choralistou, ale projevoval též velké nadání kompoziční - již v devíti letech složil svou první skladbu, která se však nezachovala. Za první skladatelský počín se proto považuje óda, složená jím ku příležitosti královských narozenin (pravděpodobně v roce 1670 - datum není zcela potvrzeno). Další hudební studium absolvoval na westminsterské škole v roce 1676. V té době již skládal doprovodnou hudbu k divadelním hrám včetně Shakespearových. Tyto skladby jsou dodnes provozovány. V roce 1679 začíná skládat též duchovní hudbu, především chorály, hymny, žalmy a kantáty, některé též pro Královskou kapli, což představovalo v té době velmi prestižní záležitost. Jeho skladby byly velmi obtížně proveditelné, překračující často hlasový rozsah zpěváků. Již ve svých dvaadvaceti letech získal Purcell vysoké umělecké i společenské postavení, když byl jmenován varhaníkem ve Westminsterské katedrále. Díky tomu se několik dalších let věnuje výhradně kompozici duchovní hudby a přerušuje svou spolupráci s divadlem. V roce 1682 byl jmenován varhaníkem v Královské kapli a věnoval se proto též i práci na oslavných skladbách k počtě královské rodiny. Těsně před svým jmenováním vstoupil do manželství, které mu dalo 6 dětí, z nichž však tři v raném věku zemřely. V roce 1687 Purcell znovu navazuje kontakty s divadlem a výsledkem je série šesti oper, jimiž získal za svého života největší popularitu. Za umělecky významné dílo se považuje „*Te Deum and Jubilate Deo in D major*“, vytvořené rok před jeho smrtí. Purcell zemřel 21. listopadu 1695. Příčina jeho smrti je nejasná - dodnes se spekuluje o následku těžkého nachlazení, dokonce i o otravě, nejpravděpodobnější se však zdá být tuberkulóza.

Díla

Ačkoli zemřel již v šestatřiceti letech, byl Henry Purcell velmi plodným skladatelem - počet jeho děl se blíží pěti stům. Skládal jak hudbu světskou (opery, doprovodnou hudbu k divadelním hrám, instrumentální skladby, skladby ke slavnostním příležitostem a ódy), tak duchovní (především chorály, kantáty, písně a další sborové skladby). Typ semi-opery: A play with four or more separate episodes or masques which include singing, dancing, instrumental music and spectacular scenic effects such as transformations and flyings. The form, which flourished in England between 1673 and 1710, is further characterized by a clear demarcation between the main characters, who only speak, and minor characters – spirits, fairies, shepherds, gods and the like – who only sing or dance. Most semi-operas are tragicomedies adapted from earlier plays.

Opery

- „Dido and Aeneas“ (1689);
- „The Prophetess“ (1690);
- „King Arthur“ (1691); semi-opera
- „The Fairy Queen“ (1692); semi-opera podle Shakespeareova »Snu noci svatojanské«
- „The Indian Queen“ (1695);
- „The Tempest“, též pod jménem „The Enchanted Island“ (1695).

Doprovodná hudba k divadelním hrám

Přes 40 děl, ke kterým patří :

- „Theodosius“, též „The Force of Love“ (1680);
- „The Double Marriage“ (asi 1685);
- „The Rival Sisters“, též „The Violence of Love“ (1695).

Další světská produkce Henryho Purcella obsahuje více než 100 sólových písní, 50 písní pro dva nebo více hlasů. Napsal též mnoho ód a vokálních skladeb ke slavnostním příležitostem.

Instrumentální hudba, především suity, triové sonáty, fantazie a předehry. Skladeb tohoto typu je kolem 80.

Duchovní hudba - chorály a kantáty